

พระราชบัญญัติ

กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การอบรม
และการฝึกอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ตั้งเกล้า

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การอบรมและการฝึกอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุม การอบรมและการฝึกอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓ พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการอบรม” หมายความว่า บุคคลซึ่งถูกส่งตัวมาควบคุม อบรมและฝึกอาชีพในสถานอบรมและฝึกอาชีพ ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

“สถานอบรมและฝึกอาชีพ” หมายความว่า สถานอบรมและฝึกอาชีพ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งขึ้น ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

มาตรา ๔ ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวแก่การควบคุมผู้รับการอบรมในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การรับตัว
- (๒) การเยี่ยมและการติดต่อ
- (๓) ประโยชน์และรางวัล
- (๔) วิธีการควบคุมและวินัย
- (๕) การจัดชั้น การเลื่อนและการลดชั้น
- (๖) การใช้เครื่องพันธนาการ
- (๗) การศึกษา การอบรม การฝึกอาชีพและการทำงาน
- (๘) การอนามัยและการสุขภาพ
- (๙) การปล่อยตัว
- (๑๐) ทรัพย์สินของผู้รับการอบรม
- (๑๑) สิ่งของต้องห้าม

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

(๑๒) ชนิดของอาวุธที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพึงใช้ และ

(๑๓) อำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕ ผู้รับการอบรมต้องรับการศึกษา การอบรม การฝึกอาชีพและทำงานตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ ผู้รับการอบรมผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๔ หรือขัดคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจลงโทษผู้นั้นสถานใดสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) งดการเลื่อนชั้นโดยมีกำหนดเวลา

(๓) ลดชั้น

(๔) ตัดการอนุญาตไม่ให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน

(๕) งดหรือลดประโยชน์และรางวัล หรือ

(๖) ขังเดี่ยวไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้รับการอบรมกระทำความผิดอาญาขึ้นภายในสถานอบรมและฝึกอาชีพ และความผิดนั้นเป็นเพียง

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

ลหุโทษ หรือความผิดอันกระทำต่อทรัพย์สินของสถานอบรมและ
ฝึกอาชีพ หรือความผิดฐานพยายามหลบหนี แทนที่จะดำเนิน
การสอบสวนหรือฟ้องร้องตามกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งเป็นผู้ปกครองสถานอบรมและฝึกอาชีพ มีอำนาจวินิจฉัย
ลหุโทษผู้รับการอบรมนั้นตามมาตรา ๖ ได้

มาตรา ๘ ในการฝึกอาชีพและการทำงาน ผู้รับการอบรม
ไม่มีสิทธิได้ค่าจ้าง แต่อธิบดีอาจกำหนดให้แบ่งรายได้อันเกิด
จากแรงงานของผู้รับการอบรม โดยหักค่าใช้จ่ายออกเสียก่อน
ให้เป็นรางวัลแก่ผู้รับการอบรมและพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยว
ข้องกับการฝึกอาชีพหรือการทำงานนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับการอบรมกำลังหลบหนี หรือพยายามหลบหนี
และไม่มีทางจะป้องกันอย่างอื่นนอกจากใช้อาวุธ

(๒) ผู้รับการอบรมหลายคนก่อการวุ่นวาย หรือ
พยายามใช้กำลังเปิดหรือทำลายประตู รั้วหรือกำแพงของสถาน
อบรมและฝึกอาชีพ หรือ

(๓) ผู้รับการอบรมจะใช้กำลังทำร้ายพนักงานเจ้าหน้าที่
หรือผู้อื่น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อำนาจใช้อำนาจนอกจากอำนาจที่
ผู้รับการอบรมเพื่อป้องกันหรือระงับเหตุการณ์นั้นได้

มาตรา ๑๐ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับการอบรมไม่ยอมวางอาวุธเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สั่งให้วาง

(๒) ผู้รับการอบรมที่กำลั้งหลบหนีไม่ยอมหยุด ในเมื่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุด และไม่ม้ทางอื่นที่จะจับกุมได้
หรือ

(๓) ผู้รับการอบรมตั้งแต่สามคนขึ้นไปก่อการวุ่นวาย
หรือพยายามใช้กำลั้งเปิดหรือทำลายประตู รั้วหรือกำแพงของ
สถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือใช้กำลั้งกายทำร้ายพนักงาน-
เจ้าหน้าที่หรือผู้อื่น และไม่ยอมหยุดในเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่
สั่งให้หยุด

พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้อำนาจที่ผู้รับการอบรมนั้นได้
แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเห็นมีคนอยู่ในที่นั้นด้วย
จะใช้อำนาจนั้นได้ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้
อำนาจเหนือคนแล้วเท่านั้น

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๑ ในการจับกุมผู้รับการอบรมที่หลบหนีภายใน
สี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่หนีไป พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้
อำนาจตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ได้โดยอนุโลม เมื่อสิ้น
กำหนดเวลานั้นแล้วจะใช้อำนาจเช่นนั้นต่อไปมิได้ แต่ทั้งนี้
ไม่เป็นการตัดอำนาจของเจ้าพนักงานใด ๆ ที่จะจับกุมผู้หลบหนี
โดยประการอื่น

มาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามมาตรา ๘
มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ โดยสุจริต และตามเงื่อนไขที่ระบุ
ไว้ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญาในผลแห่งการกระทำ
ของตน

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิต
หรือความปลอดภัยของผู้รับการอบรม ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่
ไม่สามารถย้ายผู้รับการอบรมไปควบคุมไว้ที่อื่นได้ทันทีที่จะ
ปล่อยผู้รับการอบรมไปชั่วคราวก็ได้ แต่ผู้รับการอบรมที่ถูก
ปล่อยไปนั้นต้องกลับมารายงานตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ
สถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือไปรายงานตนต่อเจ้าหน้าที่
ตำรวจ ณ สถานตำรวจ ทั้งนี้ภายในกำหนดสี่สิบสี่ชั่วโมงนับ
แต่เวลาที่ปล่อยไป และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

เจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วแต่กรณี ซึ่งได้ส่งเกี่ยวกับการควบคุมผู้รับการอบรมผู้

รับการอบรมผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคก่อนโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้คุมตำแหน่งหน้าที่ควบคุมผู้รับการอบรมกระทำด้วยประการใดให้ผู้รับการอบรมหลบหนีไปจากการควบคุม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา ๑๕ ถ้าการกระทำดังกล่าวในมาตรา ๑๔ เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดดังกล่าวในวรรคก่อน จัดให้ได้ตัวผู้รับการอบรมที่หลบหนีไปนั้นคืนมาได้ภายในสามเดือน ให้งดการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดให้ผู้รับการอบรมหลบหนีไปจากการควบคุมของสถานอบรมและฝึกอาชีพหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

มาตรา ๑๗ ผู้ใดเข้าไปในสถานอบรมและฝึกอาชีพโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือฝ่าฝืนข้อบังคับว่าด้วยการอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าไปในสถานอบรมและฝึกอาชีพ หรือบังอาจรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้รับการอบรม หรือนำเข้าหรือส่งออกขงเงินหรือสิ่งของต้องห้าม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินและสิ่งของต้องห้ามที่มิการรับ ส่งมอบ นำเข้า หรือส่งออกตามวรรคก่อนให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๘ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานในสถานอบรมและฝึกอาชีพอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินั้นจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินั้น

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนะวัชต์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๓

หมายเหตุ;— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

โดยที่การควบคุมผู้ถูกควบคุมเพื่อรับการอบรม ตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓ ยังเป็นไปโดยไม่เหมาะสมเท่าที่ควร เพราะไม่มี
กฎหมายกำหนดวิธีการปฏิบัติและกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้า-
หน้าที่ผู้ควบคุมและผู้ถูกควบคุม จึงสมควรมีกฎหมายเพื่อการนี้ให้การ
ควบคุมเป็นไปโดยเรียบร้อยและเหมาะสมยิ่งขึ้น